

Bertus Zijdenbos, de man die als eerste Nederlander in een klein zeiljacht de wereld rondvoer.

Overweldigende ontvangst voor Bertus Zijdenbos

Er wordt wel eens geklaagd dat Nederlanders zo moeilijk ergens warm voor lopen en als dit al eens mocht gebeuren, blijkt daarvan bijna nooit iets buiten de huiskamer. Wim Kan heeft dan ook wel eens opgemerkt dat er om die reden in Nederland wel nooit een revolutie zal uitbreken.

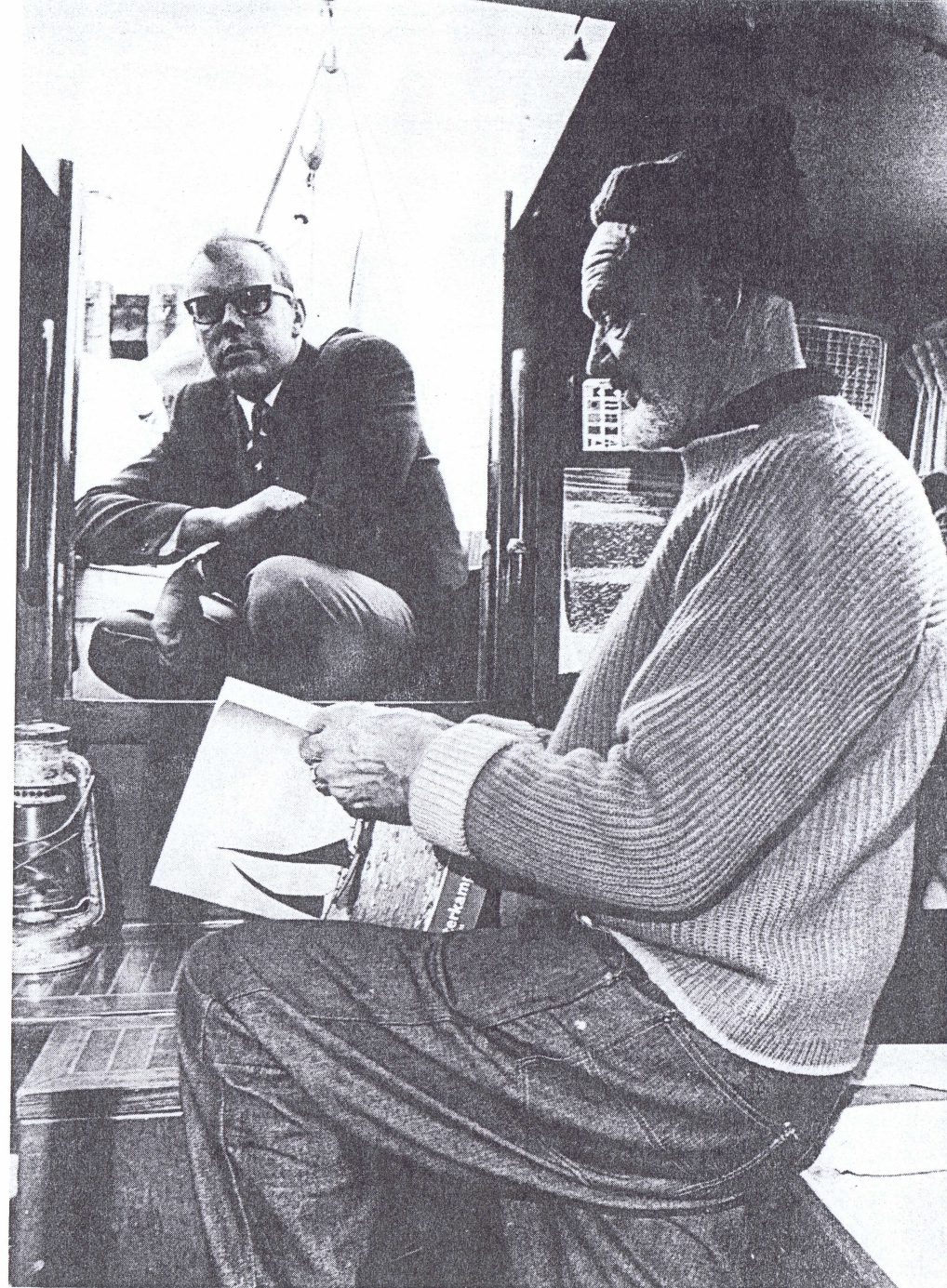
Op de dag van de officiële aankomst van Bertus Zijdenbos, de eerste Nederlander die met een klein zeiljacht de wereld rond is gevaren, was van deze lautheid niets te merken. De vloot jachten die Bertus op de Nieuwe Waterweg tegemoet voer en daarna volgde naar zijn woonplaats Vlaar-

dingen, groeide tot veel grotere proporties dan de organisatoren hadden verwacht. Vliegtuigen vlogen over, filmcamera's snorden onophoudelijk, het getoeter van scheepshoorns, afkomstig van de kleinste jachtjes tot 50.000-tonners toe, was niet van de lucht, interviews werden afgenomen,

autokoplampen flitsten aan ter verwelkoming, vlaggen wapperden, gejuich en applaus weerklonken, autoclaxons lieten zich ook niet onbetuigd, kortom dit was een ontvangst zoals nog nooit een Nederlandse zeiler te beurt is gevallen.

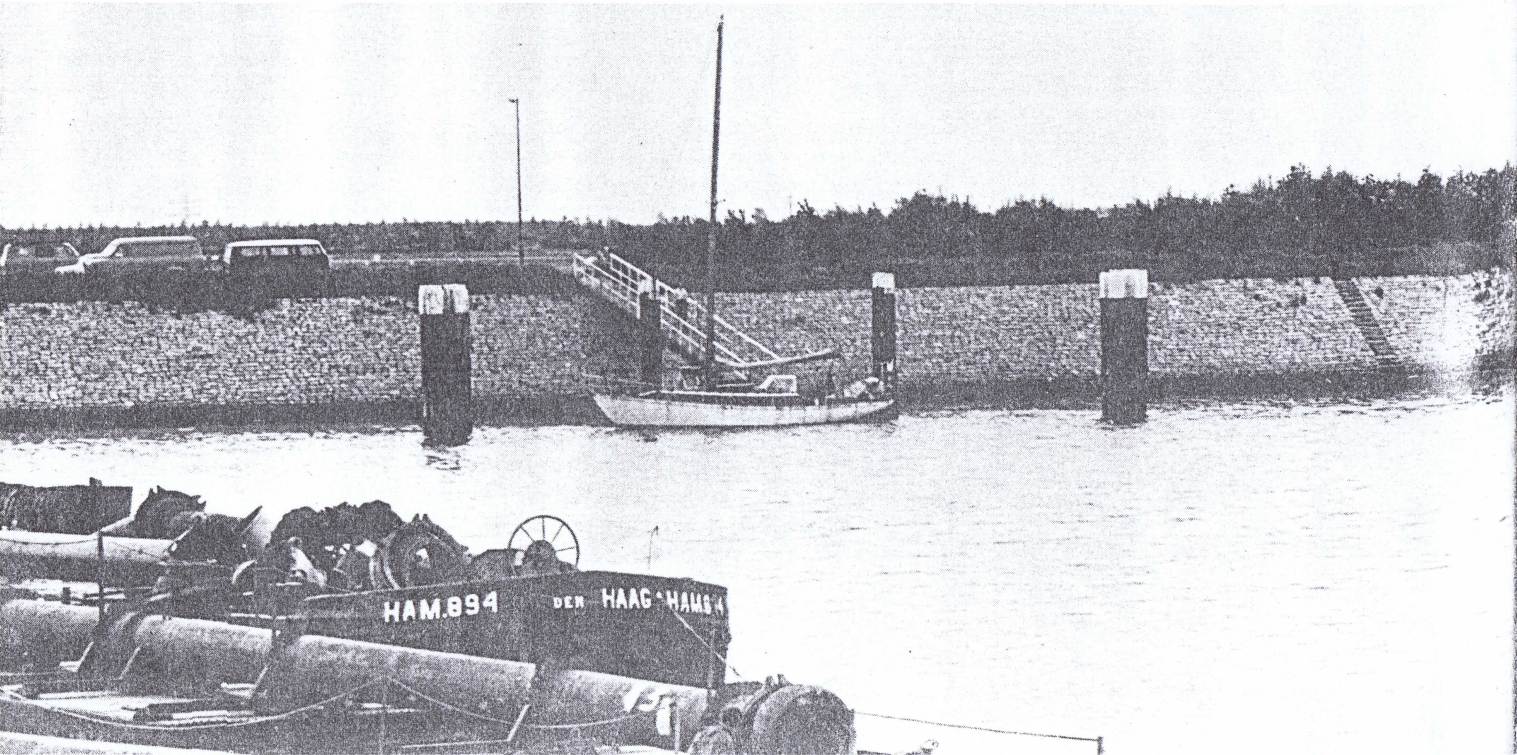
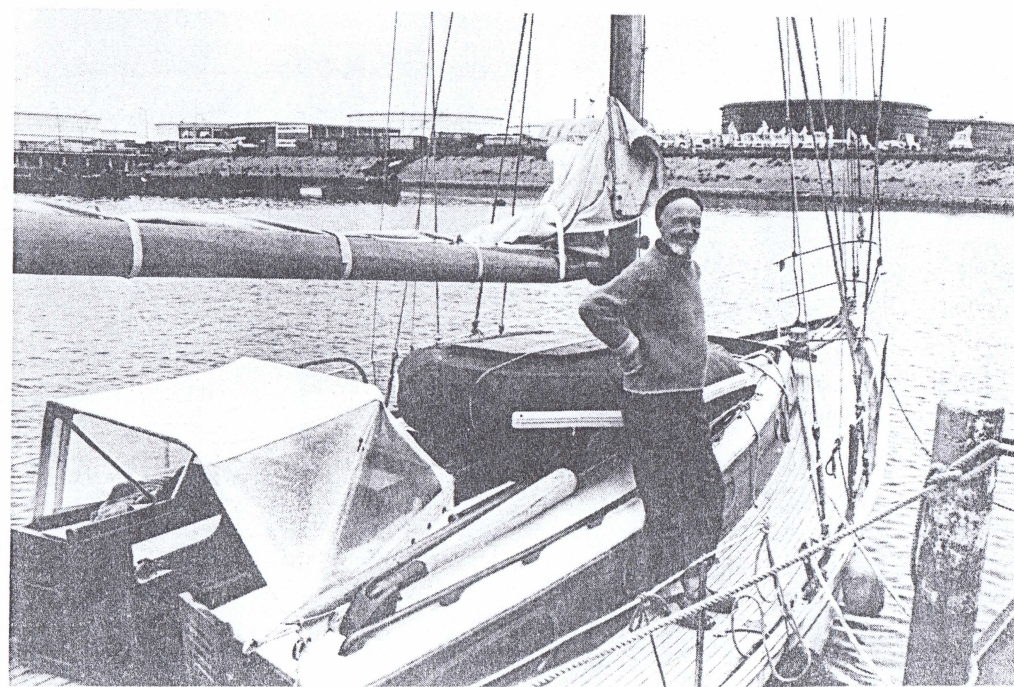
De 26e juli 1969 is daardoor niet alleen voor schipper Zijdenbos en zijn familie een onvergetelijke dag geworden. Ook bij vele anderen zal deze dag nog lang in de herinnering leven, want al die tienduizenden mensen die in Hoek van Holland, langs de oevers van de Waterweg aan de Rozenburgse kant, aan de havenhoofden in Maassluis en in Vlaardingen langs de route Zijdenbos' triomftocht gadesloegen, hebben aangetoond dat de Nederlander — zeker als die in Vlaardingen of omgeving woont — toch nog heel wat meer watersport-, of zo u wilt, zeevaartminded is dan wij meestal aannemen.

Dit gehele feest, want dat was het, werd gekenmerkt door een ongedwongen en bijzonder hartelijke sfeer. Dat gold zowel voor het „informele” gedeelte, dat wil zeggen de ontmoeting van Santa Maria en de politieboot RP 25 met aan boord mevrouw Zijdenbos, burgemeester Heusdens van Vlaardingen en het voor deze gelegenheid speciaal geformeerde ontvangstcomité, het uitstapje naar Europoort waar Zijdenbos even overwipte op deze politieboot om daar officieus verwelkomd te worden, als voor het officiële

Onze hoofdredacteur was een van de eersten die Bertus Zijdenbos op vaderlandse bodem kon verwelkomen. Op de foto Zijdenbos met hem in gesprek aan boord van de Santa Maria, die op dat moment nog in de Beneluxhaven lag.

Een glunderende kapitein Zijdenbos aan dek van zijn trouwe schip. (Foto's H. de Vré)

De Santa Maria „betragt” in de Beneluxhaven (Europoort), één dag voor de glorieuze intocht. Voor leken is het vaak een onbegrijpelijke zaak dat iemand met een dergelijk „notedopje” de wereld kan rondvaren.

De Santa Maria in de haven van Vlaardingen. (Foto Jan Dulfer)

voet-aan-land zetten bij de Visbank in het hartje van Vlaardingen, waar letterlijk voor hem de loper was uitgelegd.

„In het geheim” had Bertus Zijdenbos met zijn zoons Bertus jr. en Louis, waarmee hij uit Engeland was gekomen, de dag tevoren al vaderlandse bodem betreden in Europoort, om precies te zijn in de Beneluxhaven. Oorzaak hiervan was een mankement aan de motor waardoor het onmogelijk werd het toerental van de hulpmotor goed te regelen. Bij de aankomst met

zoveel schepen in de buurt zou dit wel eens aanleiding kunnen zijn tot moeilijke situaties. Vandaar dat Zijdenbos besloot dit euvel te laten verhelpen aan de wal, waarna dan weer zee gekozen zou worden, zodat op de grote dag de Santa Maria ook werkelijk van zee zou komen. Aldus geschiedde; zaterdagmorgen omstreeks zes uur vertrok men vanuit de Beneluxhaven en punctueel op het afgesproken uur, elf uur 's morgens, kwam de Santa Maria de Nieuwe Waterweg opvaren, geëscorteerd door een viertal jachten

dat spoedig aangroeide tot een vloot, die niet eventjes te tellen viel. Bij Vlaardingen was de omvang aangegroeid tot een dertigtal scheepjes.

Door het gunstige weer met goed zicht en weinig wind, gaf deze feestelijke, deels gepavoiseerde vloot, het overige verkeer op de Waterweg bijzonder weinig last, integendeel zelfs. Van alle passerende schepen werd namelijk geblazen en gezwaaid dat het een lieve lust was. Hetgeen een van de politiemannen te water de opmerking ontlokte: „Het was mooi hard, dank u!”

Zijdenbos meert af in Vlaardingen. (Foto Jan Dulfer)

Het vlotte verloop van het geheel is niet alleen een compliment voor de Rijkspolitie te water, maar voor allen die iets hebben bijgedragen tot deze prachtontvangst. Uit alles bleek een perfecte organisatie zonder té strakke lijn, waardoor het geheel een bijzonder plezierige indruk maakte. Het grote enthousiasme van de ontelbare belangstellenden was hieraan natuurlijk ook niet vreemd.

Over het verloop van de intocht zelf kunnen wij kort zijn. In de kranten heeft u hierover uitvoerig kunnen lezen. Ook de omstandigheden die men niet in de hand heeft, met name het weer, werkten geweldig mee om alles vlot en soepel te doen verlopen. Mede hierdoor kon het tijdschema nauwkeurig worden aangehouden, hetgeen vooral van belang was in verband met het openen van de spoorbrug in Vlaardingen.

Al met al zal de 26e juli 1969 een gedenkwaardige dag zijn voor Bertus Zijdenbos en zijn familie, maar zeker ook voor Vlaardingen en de hele Nederlandse watersport. Nederland heeft op die dag getoond een prestatie, zoals die verricht is door Bertus Zijdenbos, op waarde te kunnen schatten.

Bertus Zijdenbos heeft er 36.350 zee-mijl opzitten. Hij kan zich in alle rust bezinnen op de vraag wat hem nu te doen staat. Wij kunnen tenminste moeilijk aannemen dat iemand die het zeezeilen zo in het bloed zit, nu al het zilte nat voorgoed vaarwel zal zeggen.

J.A.K.

Bertus Zijdenbos nu eens niet varend, maar samen met zijn vrouw wandelend in Vlaardingen op weg naar het stadhuis, waar hem een grootse hulding wachtte. Links op de foto burgemeester Heusdens van Vlaardingen. (Foto Jan Dulfer)

